

vnum nanque significat, quod mensura A
cuiusdam multitudinis est: ac numerus,
multitudo mensurata, & multitudo men-
surarum. Quare rationabiliter vnum non
est numerus: neque enim mensura, men-
surz. Verum tam mensura, quam vnum
principium est. Oportet autem vt mensura
sempiter idem cum omnibus sit: veluti si
equus mensura, equis: & si homo, homi-
nibus. Quod si homo, & equus, ac Deus, a-
nimale, numerus quoque eorum fortassis B
animalia erit. Si autem homo, & album,
ac ambulans, minimè quidem horum nu-
merus est, eo quod eidem, viñque secun-
dum numerum omnia insunt: atamen
numerus horum, generum erit, aut ali-
cuius alterius similis appellationis. Qui
vero inæquale vt vnum quid, dualitatem
autem indeterminatam ex magno, paruo
que faciunt, vehementer longè tum ab
apparentibus, tum à possibilibus dicunt. C
Passiones nanque magis hæc, & acciden-
tia, quam subiecta numeris, & magnitu-
dinibus sunt. Multum nanque & paucum
numeri, ac magnum & paruum magnitu-
dinis, sicuti par & impar, lœve & asperum,
rectum & curvum. Præterea, ad hunc quo-
que errorem, etiam necesse est magnum,
& paruum, & quæcumque similia, ab ali-
quo esse. Ad aliquid vero, minimè prædi-
camentorum omnium natura quædam
aut substantia est: ac posterior tum quali,
tum quanto, & quædam quanti passio, (vt
dictum est) sed non materia, aut aliquid
aliud, quam omnino commune ad ali-
quid, partibusque eius, & speciebus. Nihil
enim est, nec magnum, nec paruum, nec
multum, nec paucum, nec omnino ad ali-
quid, quod non aliquid aliud existens,
multum aut paucum, aut magnum, aut
paruum, aut quod ad aliquid est. Quod au-
tem ad aliquid, minimè aliqua substan- E
tia, aut ens aliquod sit, signum est, quod
eius solum non est generatio, neque cor-
ruptio, neque motus, quemadmodum se-
cundum quantum augmentatio, & di-
minutio, secundum quale alteratio, secun-
dum locum latio, secundum substantiam
simplex generatio & corruptio. At secun-
dum ad aliquid, minimè. Absque enim
quod moueat, quandoque maius, quan-
doque minus, aut æquale erit, alterum se-
cundum quantum moto. Necesse item est
cuiusque materiam esse, quod potètia ta-
le est: quare etiam substantia est. Ad ali-
quid vero, neque potètia, neque actu, sub-
stantia est. Inconveniens itaque est, imò
impossibile, substantiaz elementu facere no
omnia prædicamenta sunt. Item, elemēta no

Α οποιαίνεις γό τὸ ἔτι, ὅτι μέσην πλήθεις πάσαις
καὶ ὁ αἰθίους, ὅτι πλήθεις μεμετρημένον, καὶ
πλήθεις μέτρων διὸ καὶ διλόγως εἴ τοι εἶναι
αἰθέμας· οὐδὲ γό το μέσην μέτρα, ἀλλὰ αἴ-
θη καὶ τὸ μέσην, καὶ τὸ ἔτι· εἰ δὲ εἴτε τὸ μέσην
πάσι σ., τὸ μέσην δῆλον εἴ τοι πάπος, τὸ μέ-
σην, ἕπος· καὶ εἰ αἰθρωπός, αἰθρωποίς,
εἰ δὲ αἰθρωπός, καὶ ἕπος, καὶ θέας, καὶ
χώρα, λόγος καὶ ὁ αἴθριος αἰθρῶν τοῖς ζῴαι.
εἰ δὲ αἰθρωπός καὶ λευκός, καὶ βασίζων, ἑ-
κτιστες ψήφι αἴθριος πάπων, εἰ δὲ τὸ τεῦ πνοιαί-
τα θεάθριον καὶ εἰ δὲ καὶ τὸν αἴθριον. ὅμως δὲ
ἡγίαν τοῖς εἴτε αἴθριος ὁ τούτων, ἡ πίνος ἀλλικαὶ^B
τελείωτης τοσούτης εἰσιτρέεις. εἰ δὲ τὸ αἴθριον εἴ τοι
πλεύσια δὲ ἀέρεισιν ποιειώτες μετά-
λους καὶ μικροφ, πόρρω λίται τῷ δικονομεῖται καὶ
δικαΐαται λέγεται, πάπιν το γό ταῦτα, καὶ συμ-
βεβηκότα μέλλον, ἡ ἵπταιειμβρα τοῖς αἰθέ-
μοῖς· καὶ τοῖς μεγέθεσι δέ. το γό πολὺ τῷ δι-
λέγοντι αἰθέμασι καὶ μέρᾳ καὶ μικροφ, μεγέθοις,
ὡς περ αἴθριον καὶ περιθόν, καὶ λεῖον καὶ τρε-
χον, καὶ διδύνι, καὶ παριποληνότες δὲ τοις ταῦ-
τη τῇ αἰματοτίᾳ, καὶ τοῖς εἰσάγοντι δὲ τὸ
μέρα καὶ τὸ μικρόν, καὶ δύο τιαντα. το δὲ φρός
π., παῖτων ἕκκιστα φύσις τὸς ή εὐτείχεις καὶ ικ-
τυροειδῶν δέ. καὶ υἱέτες τὸ ποιον, καὶ τὸ πο-
σον. καὶ πάπος, τὸ πόσισ τὸ φρός το εἰς τοσού-
λεχθιν, ἀλλὰ οὐχ ὑπὸ ή το ἔπειρον καὶ τῷ διάσ-
κοινον φρός π., καὶ πεῖς μέρεσιν ἀπτε καὶ εἰδε-
σιν. οὐδὲν γάρ εἰσιν, οὐδὲ μέρας εἰ τὸ μικρόν, ἀτε-
πολὺ εὐτείχειον, οὐτε δὲ λατον φρός π., δὲ καὶ
τείχην π. δὲν, πολιον δὲ διλέγον, δὲ μέρα καὶ μικροφ, δὲ
φρός π. δέ διημέτον δὲ το πάπιστας εἰσίται ποιον
δὲν π. διατείχη, δὲν ποιον δὲ το φρός π. π. πάπιν
γό το πειθεῖσιν, οὐτε μὴ μεῖζον, οὐτε δὲ το εἴλασ-
σον δὲ διον τοῖς θεάτρες καὶ τοινέπις καὶ το πο-
σον. αἰτεῖκαν το ἐκάριον δὲ διλέγον δὲ το διωμάτες
ποιεῖται· οὐτε καὶ οὐ σίσας το δὲ το φρός π., οὐτε
F διωμάτεις οὐ σίσας, οὐτε το εὐτείχη. αἴτοπον οὐτε,
μέλλον δὲ ἀδιωμάτον, το οὐ σίσας μὴ οὐ-
σίσας ποιεῖται διοικον καὶ φρόπογν. υἱέτες
γό πάπιστας εἰ κατηγράψει. το δὲ το συ-
χεῖται, οὐ κατηγράψει το κατ' ἦν συχεῖται.